

GENERELLE BEMÆRKNINGER TIL DATAGRUNDLAGET

Statistik og figurer i Energitilsynets fjernvarmestatistik er udarbejdet på baggrund af det tilgængelige datagrundlag. Selvom data er analyseret og valideret, skal statistikker og figurer læses og fortolkes under hensyn til de forhold, der beskrives nedenfor.

De varmepriser, der fremgår af statistikkerne, er baseret på fjernvarmeforsyningernes prisansmeldelser. Fjernvarmeforsyningerne er omfattet af varmforsyningsloven. Varmeforsyningslovens bestemmelser indebærer, at fjernvarmeselskaberne er underlagt princippet om nødvendige omkostninger, hvor varmepriserne over tid ikke må medføre indtægter, der overtiger fjernvarmens nødvendige omkostninger. I de nødvendige omkostninger, i et bestemt år, kan der indgå store omkostningsposter der ikke afspejler den mere langsigtede udvikling i virksomhedens omkostninger. Disse omkostninger kan medføre kortsigtede prisudsving. Derfor skal fjernvarmeforsyningernes priser fortolkes under hensyn til, at priserne kan variere betydeligt fra år til år, og at lave eller høje priser i et bestemt år derfor ikke altid afspejler en given forsynings generelle prisniveau.

Priserne, der fremgår af fjernvarmestatistikken, er prisen for at opvarme en standard bolig på 130 kvm., med et årligt varmeforbrug på 18,1 MWh. Der tages udgangspunkt i en standardbolig for at priserne er sammenlignelige på tværs af selskaberne, og fordi selskaberne indberetter priser for en standardbolig med netop disse forhold. Fjernvarmeforsyningerne indberetter også priser for en ”standard bolig/lejlighed” på 75 kvm. med et årligt varmeforbrug på 15 MWh, men Energitilsynet får kun anmeldelser for de aftager-grupper, som findes i forsyningernes kundegrundlag. Derfor er der mange forsyninger i de små byer, der ikke indberetter priser for standardlejligheder (standardbolig på 75 kvm.). Alle selskaber, der indgår i Energitilsynets prisstatistik, anmelder derimod priser for en standardbolig på 130 kvm., og derfor tages der udgangspunkt i denne standardbolig i fjernvarmestatistikken. Fjernvarmestatistikken skal læses under hensyn til, at rangordningen af priser i fjernvarmestatistikken kan være en smule forskellig fra rangordningen af priser for en bolig på 75 kvm. Der er efter Sekretariatet for Energitilsynets vurdering tale om små forskelle.

Fjernvarmeforsyningernes leverede mængde fjernvarme i fjernvarmestatistikken er baseret på fjernvarmeforsyningernes budgetterede årssalg af varme i MWh. Det budgetterede årssalg modsvarer i sagens natur ikke altid det faktiske salg af varme. Det budgetterede årssalg anvendes også i figurerne i vægtningen af fjernvarmeselskabernes priser, til beregning af vægtede gennemsnitspriser. Dette medfører en vis usikkerhed omkring disse tal.

Der anvendes i flere figurer en variabel kaldet ”primært brændsel”, som inddeler selskaberne efter hvilket brændsel, forsyningernes leverede varme i størst grad er blevet produceret på. Såfremt en fjernvarmeforsyning udelukkende køber varme fra eksterne leverandører, og således ikke selv står for varmeproduktionen, er primært brændsel, den brændselstype, der primært anvendes af det værk/de værker, hvor varmen er produceret. En fjernvarmeforsynings primære brændselskilde kan principielt set udgøre mindre end 50 % af en given forsynings brændselsforbrug, hvis forsyningen anvender mange forskellige typer brændsler, i næsten lige store dele. Variablen skal derfor fortolkes i lyset af, at to forsyninger med det samme primære brændsel kan anvende dette brændsel i meget forskellig grad fra 100 % og ned til under 50 %.

I statistikkerne anvendes en inddeling af fjernvarmeforsyninger efter størrelse: ”Stor”, ”Mellemstor”, og ”Små”. Denne inddeling er foretaget på baggrund af fjernvarmeselskabernes budgetterede årssalg, og skelner mellem forsyninger med et årssalg over bestemte tærskler: Stor (over 100.000 MWh), Mellemstor (mellem 20.001 og 100.000 MWh), Små (under 20.001 MWh). Disse tærskler er forholdsvist arbitrært valgt, da der ikke er en officiel definition af hvad et ”stort”, mellemstort og ”lille” fjernvarmeselskab er. Inddelingen af fjernvarmeforsyninger skelner desuden ikke imellem, hvorvidt selskaberne selv producerer den varme, de sælger, eller om den købes eksternt. Hvis varmen købes eksternt kan man forestille sig, at små distributionsselskaber, der køber varme fra store værker kan opnå stordriftsfordele. Det betyder at to ”små” fjernvarmeforsyninger ikke altid er helt sammenlignelige, hvis den ene forsyning køber varmen fra en stor varmeproducent, og den anden varetager produktion og distribution internt.